

KARÁCSONY ZSOLT

A tánc enciklopédiája

(FÉL-KILOMETRIK)

Polka. Krakkó

*Nézd e polkát. Rég'aszondják
nincs nyoma és nem divat,
mégis, mint utcán a rendőr:
önmagához úgy hivat.*

*Ő a forma és a sejtés,
pattogás és lány elejtés,
stílusában nincs hiba,
fordulj bennebb
és ha kedvet
kaptál rá: nincs replika.*

*Ez itt Krakkó, mint szakajtó
melyet vállról húz a szén,
úgy megdallom
mint a vallon kurtizán
s szegény legény.*

*Nagybácsikám elmesélte:
„Ott vesztém el fél herém,
mert a régi égi titkot
lábam közt kerestem én.*

*Nem csak én, de néhány költő
és híres filmrendező
látta ott: vonat fut el,
bár a pálya rendező,*

és a messzi fényfókból
elkallódott fényszilánk,
– mint Averroes, a boltos –
megmutatta szép hazánk.”

Szörnyű-szende homlokomnak
ekkor dőlt a ház fala,
így támadt egy sejteményem,
hogy a világ micsoda.

Eltáncolhat fél herémen,
annál könnyebb győzni őt,
én megírom költeményem
megszerezve égi nőt.

Megtekintem mint panaszkod
Krakkó híres várfala,
míg kinyílik vakreményem
vérszegény kis ajtaja!

És a polkát újra járom.
Nem koszolja semmi dánom
lelkem üdvös ablakát,
mint vakok: világra tárom
fényem rejtett csillagát.

Így kezdődött: Krakkó jó volt,
elkapott hatalmi hóbot,
gyorsan istenültem én.
Nálamnál, ki igaz ló volt,
nem volt lóbb a földtekén.

De egyszer csak jobbra néztem
Jóbra és Baálra is,
láttni véltem: fogy a pénzem
és a nyelvem is hamis.

Így jutottam vissza hozzád
pécsi lány ki Bécsbe jár
szörnyű édes és negédes,
rossz keringőt járt a nyár.

Keringők napja Bécsben

Gabikának, csak úgy

*Int a Burg, itt a sör,
kocma szája összetör,
légy vidám, akár a tőr
int a Burg és itt a sör.*

*Hinta volt és lány eső,
kis kacsója gyorsan ölt,
megtalálta őt a föld,
hinta volt és lány eső.*

*Őt a hanta összepallta
kártyaszélre ült szívem,
rúzs nyomára ült hiszen
őt a hanta összepallta.*

*Észrevettem, él a vurstli
és a Jancsi is király,
sörvödörbe ült a háj
észrevettem él a vurstli.*

*Megtanultam célba lőni
kis Katinka messze szállt,
elfeledve pécsi lányt
Bécsbe jártam célba lőni.*

Kantánc, némi lakkal

*Megszülettem egy napon
rám vigyorgott fél Arad
úszott épp a Maros partján
békanyál és rózsaszag.*

*Jól figyelj, nem rózsillat,
jött nyomába már a bűz,
és a kerge kecske lelke
ujjam nyalta. Mind a tíz*

*úgy ragadta sárga szarvát
mint ruhát a konyhaszag,
üdvözölt, baráti szarkát,
kedves város volt Arad.*

*És akár e könnyű versben
épp ahogy cselleng a rím,
játsszótérre is kijártam
lengé költő, zsenge hím.*

*Láttam, hogy a folyó partján
szájból szájba nyál csorog,
és egymás nyomát harapják
frissen épült fogsorok.*

*Lóbáltam, vidám kamaszként
kézbe illő lécemet,
abbahagytam – ne sirass Ég –
mert ledér kezéd terelt.*

*Táncoltattál, némi lakkal
vontad be a férfi-nő
téma-vázlatom, s anyaggal
megtömtem a holtidőt.*

A tánciskola dicsérete

*Ráncatlanít az idő,
rég volt – lépted a lábam,
táncol a túnt erejű
mimikája a sárban.*

*Sarló-fényű az éj,
újra a nyár ez,
messze a majd-idejű
mostani vátesz.*

*Parket előtt pipacsok
közt: pipaszárak a lábak,
lépni – ha helytelen is –
megelőzve utánad.*

*Elbillenve kering,
tangóz az időtlen,
lármás tánc nyomait
párnázza a köddel.*

*Szárad az izzadság és
szólt az „egy-két”.
Ugráltatva emel
polkáz az öröklét.*

Kolozsvár banzáj

*Azt hittem, hogy semmi nincsen,
ami engem részegít,
mint a félszeg félsz hevertem
legrészegebb részeg itt.*

*És a táncban szerteszálltak
lábaim és karjaim,
szörnyű módon összeráztak:
Alkohol és Narkomin.*

*Egyik este összecúszott
másikával, vitt a tánc,
oly simán, ahogy fejemben
elsimult az elmeránc.*

*Tépelődtem, ők is engem,
zseni lettem és facér,
szertegyúrtak, összementem:
ennyi volt a pályabér.*

*Fél szemem is majd kiszúrta
tánc közben egy kis liba,
láttam mégis, hogy ott: Túlon
semmi szinten nincs hiba.*

*Körtánc, láttam, csak csodáltam:
balra kettő, jobbra négy?
Megsejtetem, könnyű lábbal
egyszerűbe lép a lét.*

Körtánc

*Egyszerű az élet körme,
karba karmol, meghasít,
jőjj velünk és lépj a körbe,
így leszünk mi fitt pasik.*

*Forogva is háttal állunk
népiesül stílusunk,
illatunk, ha messze száguld
tudni fogják kik vagyunk.*

*Mi vagyunk a messze híres
szétzilált kemény fiúk,
akik tudják: kétesélyes
minden tánc – de nincs kiút.*

*Görbén nézve fordul szembe
jó szívünkkel életünk,
nincsen időnk üzenetre:
összenézünk, szétesünk.*

*Nem utazunk vonaton és
hangulatunk kataton.
Ahol fénnyé tárul a rés
megemelem kalapom.*

Kis esti utóirat

*Ez itten egy kicsit esti,
lesz hozzá kisüsti is,
most próbálom meg kisütni,
mi igaz és mi hamis.*

*Például: a kékharisnya
hord harisnyát, mégse kék,
és az ismert éji pille
szárnyatlan, de lepke még.*

*Aztán: hozom legjobb formám,
ami neked: tartalom,
ami neked öregkor már,
az nálam csak alkalom.*

*Beszélhetnénk sok dologról,
mert az élet bonyolult,
szememben gerenda voltál,
de a sorsod legyalult.*

*Kétségtelen, hogy kecses vagy,
ke betűvel kecske es,
bízhatsz benne: él a múltad,
míg a halál megkeres.*

*Hogy ne mondják „bonyolult vagy”,
azért lettem egyszerű,
idd szavam, mint elsimult agy –
nincs a semmi, gyönyörű.*